

ропышаютъ вершу сужу заглохъ, и приносятъ государству такихъ користей, бо раздроблены не могутъ служити до большихъ користныхъ вкладовъ а потому дуже легонько расходятся на дробныя а до того дуже часто и извотройныя выдатки.

На забытейшии прошъелъ проявляется у насъ дуже дивна и може изъкотрѣти другъ полъ не подыбуванъ днепроворція скончна. Якъ въ одного боку народъ нашъ занимаетъ управою збожя съ напруженьемъ всѣхъ своихъ силъ до возможныхъ лише границъ, съ зборцовою трудолюбивостю и подиву гдною заповадностю, — такъ занять въ другого боку овочами тѣлького труду и заходу шафуя за надто легкодушно, бо дуже часто идутъ они вовсю марно, бевъ найменшаго тревалого хбеня для господаря и господарства. Та и спосѣбъ, въ якій збожje выводится на продажу, съѣдитъ о легкодушномъ маринованю часу и труду, бо глада маючи въ господарства своего и. пр. 30 кбрцъ въ збожя до збути, промарниуя 30 днѣвъ середъ всякої негоды, буде и 30 разъигъ свою худобу забавляти по поганыхъ осѣннихъ болотахъ або зимовыхъ грудахъ. Коли-жъ теперь до того возьмемо на увагу, що на торгахъ нашъ селянинъ зданый що-до цѣни лише на ласку монополиствъ, т. е. одинокихъ жидовскихъ торговельниквъ та ихъ фактровъ; дальше коли возьмемо въ рахунокъ коштовну управу и продукцію того збожя; коли взаимно конкуренцію збожя продукованого значно дешевше на дѣдичкихъ ланахъ и збожя заграничного; а нарещтъ коли возьмемо на увагу и ту обстанову, що селянинъ нашъ продав збожje подобно якъ и худобу не тогды, коли цѣна на него найлѣпша, а тогды, коли его притискає потреба, коли мусить, и коли звичайно оно найдешевше, — то дстанемо дуже сумній образъ промыслу збожевого у нашихъ селянъ! Дарма, що осѣнний и зимовий торги на збожje бувають дуже шумній и оживлений; дарма, що за помочію збожя приходить въ народъ великий капиталы, — предививши добре, показаєся, що торговли и промыслъ збожемъ представляютъ одну зъ найчорнѣйшихъ сторбъ економичного житя нашего покутскаго народу. Дивна то заразомъ рѣчь, що въ иншихъ галузяхъ промыслу, и то новѣйшой даты, народъ зробинъ або робитъ великий постуны, а власне въ найдавнѣйшому и отъ вѣковъ істнующемъ промыслѣ постуаъ той иде лишь дуже поволи, и то маленький.

Якъ неоглядно и бѣзъ рахунку поступають
себѣ часомъ народъ въ продажи збожжа, най-
лѣпшиимъ того доказомъ та обстанова, що на-
Покутю не рѣдко лу чаются голодній переднов-
ки, въ котрыхъ на веснѣ кормлятъ дорогимъ
купленымъ хлѣбомъ таї гаады, що збралі
були збожжа доволѣ не лишь на цѣлорочне про-
кормленье, але и на значну продажу. Такъ са-
мо частї бувають тутъ случаї, що гаады про-
дукують красний пшеницѣвъ и жита, а самій же
житъ мало-що чи не цѣлый рокъ самою бара-
болею. Иногдѣ бувають причини такихъ объ-
явовъ и зовсімъ отъ селянъ независими.

Соціально студіює справи збожевої
дотыкаючои селянськихъ продуцентовъ, а по-

и заглядываютъ въ горшки. Въ загадъ цѣкала та
інституція — тіі „шамошнікі“ и „шодпамошнікі“
шмошекторовъ; она назыраютъ за молодежево на-
рохлобиць крохъ.

Учителі въ семинарії поступаютъ дуже формально. Прійде учитель въ „класъ“ — все выбублено „на книжечке — вотъ харашо, атаки-ко“; чи розумѣє ученикъ, чи нѣ, про те не пытаетъ. Ученикъ по-найбольше знае, коли буде пытаний и выучить свой „урокъ“ (лекцію) не память. Бувавъ учитель и розуміючій свое дѣло вѣдь не вѣдѣ, бо мусить подчинятися правиламъ, щобъ хутше и больше „уроковъ“ завдати молодежи та на часъ „балы“ (оценку отшовѣдей) виставити въ каталогѣ, щобъ не мати докору отт ректора семинарії. А есть въ класѣ 50—60 душъ треба хутко справляти. Зъ того цѣла оставъ семинарска выходить якоюсь мертвую, ажъ трож живою, що вильвала-бы розълонюючи на умъ огризаючи на серце человѣка. Люде выходять зъ оттакъ безъ здорового погляду на свѣтъ, якими отложилими, не умѣющими жити съ людьми та весело працювати на той хлѣбъ насущный. Сестрѣ семинарії и талантливї молодцї, и скончивши семинарію бажали-бы достатнія на університетъ але то рѣть не такъ легка.

Школы и-духовній въ Кіевѣ, якъ и въ залѣ въ Россіи, поставленій въ наукахъ добре якъ европейскій. Бѣдь лише, що бѣдному тутъ трудно обстать. Одѣжъ въ блыскучили гуашами

тому и организация промышленного бюджета будь-бы дуже трудными задачами для наших экономистов, — а не знаю, чи народъ будь-бы за то иного толь влчный, ажъ за користъ для него разрешень тыхъ задачъ не лише въ теоріи але и на самой дѣлѣ.

К у м и ъ р е т о.

На кушнѣрствѣ можна было дуже добре прослѣдити ею правду, що той промыселъ або тамъ торговали, хотіа за отнимателѣвъ народъ, есть все найденошю и найденошю. Ярмарки властрували все доказать еси правды въ наглядный способъ. Малючи отнимателѣвъ въ цѣлобиць народъ, а тымъ самыи забезпечены великии и треваліи доходы, ровникулося кушнѣрство на Руси въ самостоятельный и широко розвитый промыселъ, а Покутье можна съило назвати осердкомъ сего промыслу. Близькіи горы богатіи въ отары овціи доставили разъ-на-разъ сырого матеріалу для кушнѣрства. Окромъ того покутскіи кушнѣрамъ припала задача заспокоювати потребы классы середніи и купецкіи изъ судныхъ краївъ, а тіи люде не вдоволялися вже простыми кожухами въ домашніхъ овці, але правили деликатнѣшахъ шкбрь. Кушнѣръ мусѣли отже шукати за лучшимъ матеріаломъ, а такій находили на Волощинѣ и въ полудневной Россіи. И розвилося кушнѣрство на великии розмѣры. Головнымъ пунктомъ сталося мѣсто Тысъменица, положене на давній головній шляху торговельномъ, ведучомъ въ Молдавіи и Криму до давної Польщіи и нѣмецкихъ краївъ. Отъ давенъ-давни тысъменицкіи кушнѣрѣ не лише достачали кожухомъ нынѣшній Галичинѣ, але вбували свой товаръ далеко на вехдѣ, а на заходѣ ажъ на Оломоцкихъ та Липскихъ великихъ ярмаркахъ. Тысъменици мала отже торговлю вносины въ одного боку съ Чорнымъ моремъ а въ другого боку ажъ съ нѣмецкими краями а окромъ того розсела по цѣлобиць краю добре выученыхъ кушнѣрївъ, що осѣли по мѣнькихъ мѣсточкахъ и заспокоють мѣсцевіи потребы въ домашнаго сырого матеріалу

На покутскихъ ярмаркахъ выступают кушиѣрѣ мало-мѣстечковой и до недавна тѣшилися дуже добрымъ поводженемъ та доброю славою у народу. Въ загалѣ икъ довг промыселъ сей спочивавъ лише выключно въ христіянскихъ рукахъ, такъ довго принося въ христіянскимъ промысловцямъ добрая доходы

Христіанським купцем. Але вже въ 1870-ыхъ рокахъ почали кущнѣрѣ упадати, а торговлю кущнѣрскими товарами захопили въ свои руки жиды и держать его вже до нинѣ.

Хочъ сумній але все цѣкавѣ були причини упадку христіанського кущнѣрства въ Тысъмениці. Заразъ въ горы мушу сказати що не недостача отбуту була тому причиною кущнѣрськїї выробы мають и до нинѣ добре отбутъ. Упадокъ той припадає въ той часъ коли по уставу вносячої установы цеховї проклямуючої свободу промыслову настало въ Австрії такъ и въ Галичинѣ „золота ера економична“ т. є. ера, въ котрой весь г

нили за великими багатствами і настали всі
кі ховські предпріємства та банки. Попр

хълмскѣй башкѣ витъориціи и по пропагандѣ
вължскѣ чеса) есть податковыя тѣ капиталистъ-
христіанськии интеллигенти, потра хотѣли иѣ-
бы дешевѣстю и легкостю кредиту подвести
край. Тынчакъ сталъ инициа. Шогони из-
скорыши и врлжкии высокии витъаси въ

Въдни чеरень польску и жидовску суперльбеть и въ найнишій зирсту речьсничай. Агдаи по-
встало въ Тыльменици каса задатковъ „Wiагъ“,
мало-що не цѣла сотка кушнѣрскихъ член-
никовъ, котра доши жила при бѣльшти вар-
статахъ, аголосилась о позычку, щобы от-
крывати самостойній свои варстата въ тымъ
способомъ чимъ скорше добитися маєтку, якимъ
орудували бѣльшій промыслоцъ. „Wiагъ“ по-
тѣшалася съ удѣлюваньемъ кредиту иъ надѣ-
юща движне кушнѣрство. Повстало наразъ дуже
богато майстрбъ кушнѣрскихъ. Великій вар-
стата мусѣли подъусты за-дли недостачи
сѧль робучихъ, а тымъ самыи валиши до-
ставу позамѣщеву, котрою такожъ они ста-
нули высоко. Перервалася наразъ доста-
ва на заходъ, але рѣночансно перервали-
лось и дешеве — бо въ великихъ рошѣ-
рахъ — спроваджуванье сырого матеріалу въ
Волощину и Россіи. Зъ другого вновъ бок-
новій майстры кушнѣрскій напродукували
только товару, що не могли его вбути въ
краю, а и выпроводити той товаръ на торги
Нѣмецкій не могли, бо по перви: каждый въ
окрема мавъ за малю отповѣдного товару (вы-
робъ привиначеный для краю дуже значно рѣ-
нится бѣль выробу привиначеного для Нѣме-
чини), а по други: и не мавъ капиталовъ
то потрѣбныхъ. Потому малій варстата
могли внову разъ за-дли недостачи бѣльшо-
капиталу, а по друге и за-дли малой потрѣ-
бы, — дешево спроваджувати сырый же-
теріаль. Настало наразъ криза, на
котрой нѣхто не ввернути уваги. Скы-
ристали въ неї даже вручно жидовскій кап-
талисты и ввяли малыхъ майстрбъ въ еи-
номичну неволю. Зъ разу жиды закупили
дешевій грошъ готовый товаръ, а потому спро-
ваджували въ великихъ масахъ сырій шкодр
и давали тымъ малымъ майстрамъ выправ-
ти и шити за лихій грошъ, даний въ тѣснѣ-
чашъ. Такъ новій майстры и не счулися, и
наразъ стали дуже лихо платными членди-
ками жидовскихъ капиталистовъ, котрій ви-
нѣли въ свои руки и доставу кушнѣрскаго това-
ра на великий краевій и поза-краевій торги та-
же марки.

Въ подобный способъ поупадали куши
скій майстры и въ иныхъ мѣсточкахъ,
продукція куширскихъ выробъ лишил
вправдѣ все ще въ рукахъ христіянски
але торговля ними переходить вже въ чу
руки. На ярмаркахъ появляются все ще
мостной христіянский куширъ съ свои
товарами, але вже имъ такъ не ведеси,
давнѣйше, бо мають противъ себе могу
конкуренцію жидовскихъ — не ремѣснико
але торговельниковъ, засмотреныхъ у вели
склады куширскихъ товаровъ.

кредиту при данныхъ обставинахъ не движн
а противно, аруйнуvalа ремъсло, замъчаes

иа земельъ волеть скошевиши. Суди
жены три праиды скошевиши ворони-
шъи на поле государства рѣмъиши. А про-
шай скошевиши, що лѣтостю крушу ви-
дяли да и въдѣлиши крикъ, икона пре-
рѹшну сѧ тѧ, да худ-худъ възьмутъ
вълода ера...

Вандруюча молодь Руска въ Туркі.

Отдохнули и покрасились до золота
и съѣхались мы на другой день в Аксаю.
Турки. Тутъ стояли мы ѿдѣльно
размѣщено во домахъ гостиницъ, изъ
чѣль: и такъ привѣтствовали насъ
сердечно Вор. о. Прушинскій, жена к. л.
шевскій, сн. Заславскій, Мару, Бѣлкину,
Терлецкій, Пшибылько и др. На другой же
вандровникъ видѣли окресты горы, и
сколько позволяла погода. Въ недѣлю въ
стории отсыпалася изъ церкви службу Божу, а
вечеромъ имѣли участъ въ вечерку Тур-
къ и съѣзжихъ комитетомъ въ селе Гадж-
иевскомъ. Гости собрались дуже численно, — изъ
высокихъ мѣщанскихъ людей, — и въ
передъ тѣмъ на подобныхъ вечерахъ
По вступлѣи краина

По вступлѣи прошоиъ п. Телешевскаго
отбулися продукиціи вокально-музыкальныи, яко-
лиси дуже хорошо, а пения О. Бачинской
Стрыя декламиувала съ ровутиемъ и
отчутьемъ Шевченкову „Тополю“. Не могъ
однакъ поддержатися, щобъ не прорѣти при-
улаги, иска тутъ памъ наступающ. Застекши
декламиуются по вечеркахъ, приходя до кон-
ваключени, що на дѣло ее дивляться крити-
торы вечеркѣвъ икогось дуже дивного па-
новища. Декламація — се у насъ вынуж-
нѣйше дѣло, и заповниютъ тую рубрику че-
удастися. Такимъ чиномъ декламиющи ищутъ
и творы Шевченка наибѣльше иной въ ре-
посюдненій, а въ тыхъ вновь такъ, кѣ въ-
даніомъ случаю наименче притожї. И та-
къ убѣшло иъ виначай декламиувати ибо „Га-
ра“ або „Тополю“ — и се сталося наше пра-
виломъ. Коли се кажемо, то ровутиемъ
хотемо робити иѣкого навиду паниї Бачин-
ской, котра съ великою охотою привезла
себе декламацію майже въ поехѣдѣ и
и отдала си дуже добре, — вде вѣдь можъ
сконстатованье, що у насъ комитеты жела-
жать виначеніе декламаціи, котра можъ
повнакомляти публику съ найкрасиви-
тичными новѣйшими творами нашими, ре-
мѣся, отповѣдными до данои хилѣ.

По концерту бавились вѣдь дуже горячо, и все тутъ будо-бы вѣйшло гдѣ коли-бѣ не одна немила аферы. Мы бы и не вгадували о цѣлой той спринѣ, какъ буди, что хтось ваше промовчанье выдавъ-бы на нашу некористь, тоже подво-ду справу передъ судъ публики. Быть нѣй въ попердныхъ довисей про вандровку вгадали мы про постанову, яко замѣни вандровниками, чтобы все въ исходы ужинать только руской мовы, и вѣдь синто держали той постановы. Одна паниочка Цельма Турцѣ сквала намъ: „Мы утѣшили скою, что прїѣдутъ до насъ „tjeksi Rukis“ тымчасомъ бачимо, что вы „twardni“, ита чо були у насъ тамтого року (въ „Лютеранскаго Кружка“); тамтѣ говорили во вски, а вы анѣ одного слова не хотете привити, наѣть до женщинъ...“ Рѣчь вонъ, консеквенцію той постановы будо тѣже

ранжованье танцъвъ. Передъ З-тою годиною упросивъ собѣ одинъ въ гостій-Рувовъ, п. Х — — — въ Х — — —, юнкера-вандрѣвника п. Т. Я., щобы аранжувавъ въ маурѣ. П. Х. почавъ аранжувати при томъ ужинати польскаго языка, стороныы вандрѣвниковъ вроблено иму разъ, другій и третій, а коли се не може аранжеръ вандрѣвниковъ завинъ, то рѣймавъ назадъ аранжованье. На то п. Х бѣгъ до переднихъ комнатъ и закаши вицѣ грати и разомъ съ своимъ товарищемъ Руциномъ п. У. поднили великий крикъ. П. У., ввернувшись до публики, гласилъ: „Panowie! пам тутај заказија тошю ў Регент!“ Розумѣяся, Поляки наразъ начали, почали отказувати на руску мимо того, що до З-тои годины врятъ въ кого слова нѣчого не мали и весело бывало. Не помогли нѣjakій старанія вандрѣвниковъ щобы розвъяснити ситуацію; заколоть стаканъ-разъ бѣльшій, ажъ въ вѣтъ сего стакана, правителственый комисарь п. Гжекій, бевъ попередного завѣдання публики порядку, розвивавъ забаву и гостѣ поспіхали ходитися. Запримѣтимо однакъ, що дні вандрѣвники, роздумавши дѣло глубше, вспомнили спрадедливостъ вандруючої молодежи, бо пречѣ жадати, щобы на рускѣ не аранжовано не по руски! Не треба вспомінать, що въ Турчанськомъ въ загальномъ відношеннія проти вандрѣвки имъ стороны ція противъ вандрѣвки имъ стояли, що вони ренегати. Одна въ запрошеныхъ рускихъ отзвалася такъ: „Скажу Вамъ нове отверто, що намъ говорено, що вони прійдутъ въ Львова самі отпадки рускихъ, самі „нигилисты“... Деніди вони лодежки, самі „нигилисты“...“ Деніди вони пояснило намъ, на довгѣ налагивъ, що вѣхати на вечерокъ турчанській тымъ, що вони вони заспалили людей бѣзъ тво

по формѣ дорога, оплата школьнаго 40 рублей
за квартира и харчъ въ Киевѣ дорожшѣ, якъ
Львовѣ, бо мало 20—25 рублей на мѣсяцъ; и
дворянинови трудно до школы дѣстаться, хи-
зъ якою протекціею, а при винѣ богато жалуетъ
съ увѣльпеніемъ отъ правъ „крестяни“.

Але чимъ тамъ молодѣжь школъна найnez виднѣйшу моя долю, то тою, що такъ скажу, я волею. Отъ и. пр. семинаристамъ кажутъ ходи чи лѣто чи зима въ „фуражке“ (въ кашкетѣ, кого уживають въ Галичинѣ бродокї жиды). Зуважає „памощнікъ“ інспектора семинаріота уланці въ шапцѣ або капелюсѣ, — вже бѣда! вже онъ близькій до „преступніка гасударства“. Въ гімназії заговорить ученикъ до свого товриша по українськи, — вже треба за нимъ сидти. А знайде ще „памощнікъ“ у него яку українську книжочку, хочь-бы то була „Сѣра кобла“, — то вже „преотушнікъ гасударства“, вогего зъ гімназії! Неодинъ студентъ зъ університету, чи зъ академії духовної має двѣ-три рочки, що сестра вимережала, надягне, бо пра

сн дешевше выпере (не треба крохмалити та
гато праоувати), — вже его мають на оцѣ.
Люди що поліція тягне отудента въ холодну, можуть
ему платити „штрафъ“, за малу рѣчъ
выганяють зо школъ. А вже выгнаний студентъ
— въ Россії дуже нещасливый, се вже „непо-
над“ чоловѣкъ.

Разъяснение о томъ какъ Планъ

ъ, рѣшовся два разы и аугстрѣвоя съ украинь
у ми селянами, що привали човномъ до бер
Почавъ я съ ними размову, только зъ цѣкаво
шобъ почути, яка у украиньскихъ селянъ мо
вымова. — „Демо, кажуть, зъ Канева въ К
по дѣламъ.“ — А що жъ, спытавъ я, не вто
дися веселуючи? — „Та кому, залѣзнымъ
камъ — —“ ще не встигъ одинъ отповѣст
полиціянъ хватъ уже мене за рукавъ тай ка
„Пайдомъ, пайдомъ аттуда скарей! зде от
место разоуждать съ мужікамі“. Я обернувся
него. Що се, г҃даю, сказився, чи що? чого
хоче? — „Ступай въ періодъ!“ и погнавъ
въ поліцію. Тутъ казали ждати на самого
стара, а за колька хвиль, бачу, вже й тыхъ
лини притаскали. Селяне зложили протокол
попшли, а я ждавъ до четвертои години на
стара. Той розпитавъ мене, якъ то було,
дививсь протоколови селянъ, знявъ зъ мене
и тогдъ пустивъ, остерѣгши, що якъ ще
споймуть мене на размовѣ съ селянами, то
зде за мною.

Выходачи, гадаю собы: Добрый ингер
Нѣ зъ сего нѣ зъ того готовъ ще человѣкъ
тюрму пошасти, або й на Сибирь опинити

卷之三

индивидуумъ, что юдило одноконюю бѣть священника до священника. Вже въ Доброму и до ходили на сѣ рѣніи немилѣ вѣсти, але въ Турцѣ мы, на жаль, таки пересвѣдчилися о ихъ правдѣ... Чуючись зовѣтѣмъ оправдаными и вѣльными бѣть всенкого закиду вины за аферу турчанку — а то наше признали при прощаню всѣ щирѣ патріоты рускѣ и не-шовинисты Полки — мы розстались съ Туркою въ наѣдѣ, шо въ дальшой дорожѣ будемъ свободнѣ отъ подобныхъ приключень, и выѣхали днѧ 9-я, серпня въ дальшу дорогу. Надѣя наша зовѣтѣмъ сповнилася.

ДОПИСИ.

Зъ подѣ Калуша.

(За нашои автономії.) Нечуваній рѣчи дѣются въ селѣ Граббѣцѣ, поѣхѣта калускаго. Вже четвертый рѣкъ нема тутъ нѣкога вѣита! Члены громады удавались въ тѣмъ взглѣдѣ два разы до ц. к. староства въ Калушѣ, а разы до Выѣду повѣтowego и просили о зарадженѣ выбору вѣита, але то все изѣчо не помогло! Можна себѣ представити, якій порядокъ пану въ громадѣ: найдробнѣшу справу нема кому залагодити. Страшнѣ рѣчи дѣются тутъ особливо при стиганю податку, вже першѣ подвѣркѣ минутъ, а нема кому оголосити вѣбрать податокъ, хотій неодинъ охочо зложивъ-бы. То дѣбес ажъ тогда, якъ пріѣдѣ се-квѣстрація, которая бѣвѣщадно забирає маленький тѣлъ отъ коровы, конѣ и іншѣ рѣчи до го-сподарки потрѣбнѣй. Черезъ то го-сподарка упадає, а народъ за-дѣя байдужности властей у-божѣ. Така то автономія тая наша!

Подачю тутъ лише самѣт нагій фактъ, удаюся до Хв. Редакціи "Дѣла", чтобы зволи-ла подати то до прилюдной вѣдомости, а може предѣнь высшѣи власти скотить тому лиху за-радити!

Зъ подѣ Борщевы.

Арендарь бѣльшихъ посѣлостей въ Озе-ринахъ, Шульбавамъ, маючи приватну вѣсть на тамошнаго священника о. Льва Даѣ-странского (за невыспѣданье его мамки), зажимъ его конѣ въ поля. Коли пѣвецъ церковній Петро Польщукъ пріѣшовъ до него съ карткою о. Даѣ-странскаго о выданьи ко-ней, Шульбавамъ выкрикуванъ въ пропинаціи, въ мѣсци публичнѣмъ, де находилося тогдѣ много народа, словами: "Скажи своему попови, що а конѣ ему не выпущу; бѣть дуже розум-ный, жидовскихъ мамокъ сповѣдати не хоче, а не знає що жиды бѣльши нааны бѣть него, и бѣльше грошій мають; вѣрочѣмъ кождому вишому конѣ выпустить-быть, навѣть и поль-скому кѣндикови за дармо, але рускому попови иѣ, бо то только рускій поїт, то (Тутъ ужисетъ високо оскрѣблочного слова.)

Тогда припадкомъ бѣть въ арендѣ се-кетарь громады п. Володимиръ Лопатынскій, съ свидѣвникомъ, и той, чувиши клевету на ру-сихъ священниковъ въ загалѣ, уважавъ по-требнѣи донести о тѣмъ о. Даѣ-странскому. О. Даѣ-странскій сейчастъ подавъ на Шуль-бавамъ жалобу до ц. к. суду по въ Борщевѣ и зневагу якъ своимъ, такъ и цѣлого руского духовенства части, покликуючи на сѣѣдка вежи вишими и п. Володимира Лопатынскаго.

При першомъ речинци днѧ 13 серпня с. р. сїдки здали въ судѣ, що чули, але виновника не бѣло, — кажуть, що не доручено ему вѣзованія, тоже визначенено другій речинець. Тешерь же, зажимъ що тѣ того буде, п. Лопатынскій за оборону руского духовенства у-пада, здѣсь, жертвою, бо чути, що Шульбавамъ уживає всенкіхъ впливовъ и пропинаторскихъ способовъ, щоби его въ посады усунути.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Б. Вел. цѣсарь Францъ Іосифъ) перебувъ лѣтъ 66 роковинъ своюхъ уродинъ въ Гастайну въ найтѣнѣшомъ круїзѣ родиниомъ. Нинѣ мавъ Б. Вел. цѣсарь выѣхати зъ Гастайну и вернутъ до Вѣднѣ, а завтра выѣзжає такоже С. Вел. цѣсарь вразъ съ архіви. Вадерію. Днѧ 25 с. м. вѣдъ цѣсарь до табору до Еруку надъ Литавою, де отбудутся маневри пѣдъ проводомъ архіви. Рудольфъ.

(Министеръ рѣльництва гр. Фалькенгайнъ) має прїїхати съ концептъ с. м. до Галичини въ Буковину, щоби оглянути деякій мѣсцевості. Днѧ 28 с. м. прїїде п. министеръ до Львова, а зъ тенѣ вѣдѣ до Коломиї и Слободи Рунгурской. Днѧ 29 с. м. буде п. министеръ въ Остравѣ, Дес-титомъ, Микуличинѣ и Вархли, а оттакъ на слѣд-ний день пойде до Бютрицѣ и Яворника. Днѧ 5 вересня прїїде гр. Фалькенгайнъ на виставу до Черновець, "Dziennik Polski" доносить, що гр. Фалькенгайнъ прїїде до Черновець вже днѧ 1 вересня въ бѣльши тѣмъ країну вѣстову.

(Формуларъ для мобілізації.) "N. fr. Pres-с" доносить, що дѣльно-австрійскій громады, которая ще не постаралися о формуларѣ для мобілізації, одержали сїми дніми бѣть старостъ за-вѣзованіе, щоби якъ найкороче о нихъ постарали-ся. Рѣчночно наказано начальникамъ громадъ, щоби пѣдъ карюю 50 зп. себѣ прїказъ виконали формуларї, що вже мають такій

(Ільмецко-австрійскій клубъ) пришоукаючи, що Мадяри не згодятся съ генеральню бѣльши-го вѣденькою палаты посла, выславъ — якъ або давнѣю сїстему въ Вѣднѣйшой Румелії або доношти "Politik" — своихъ дипломатовъ до Пе-заграничну окупацію. На теперъ не можна напе-редъ сказати до якого поступованія змусить об-ставини болгарске правительство.

Заграничній Державы.

Россія. Въ попереднѣмъ числѣ доносили мы, що рознеслоася вѣсть, що будто-бы межи Россію и Туреччиною пріѣшло до якоисъ угоды або що въ тѣмъ дѣль що приготувався. Вѣсть ѿ приниції воя праса європейска дуже недовѣрчива, а називъ сама "N. fr. Presse", которая перша ту вѣсть подала, вое ѿ її не довѣряє, але зъ другои оторони вказує на фактъ, который подає, та каже догадуватися, що Россія грає въ Константинополі якусъ, не кажемо, вже двозначну, але бодай якусъ загадкову політик. Фактомъ тѣмъ має то бути, що царь надѣливъ турецкого міністра дѣль заграничнихъ, Санд-нашу, вели-кимъ хрестомъ бѣлого орла. — Зъ Петербурга доносяться, що комісія пѣдъ проводомъ поміщника міністра дѣль внутрїчнихъ, сенатора Плевого, который задачею єсть означити, о сколько чужа пїдданій можуть въ Россії кулювати землю на власності, має незадовго зобраться знову и буде радити надъ тѣмъ, въ якій способѣ можна-бы позвѣржати напильвъ нѣмецкого елементу до привислянскаго краю. — Прѣїздка Француза, Дерулада, который — якъ звѣстно — выѣхавъ до Россії, щоби тамъ приготовити нового союзника для Франції, не викликала нѣгде значиційшихъ демонстрацій, а царь самъ, якъ кажуть, має за-звѣти волю, щоби Дерулада вислати заразъ за границю, скоро бѣтъ скотивъ-бы викликати якісь політичнїй демонстрації. — Именование ки. Мав-рокордата грекімъ поюломъ на петербургскій дворъ викликало тамъ велике вдоволеніе и ста-лось причиною розныхъ толківъ що до относинъ Грекії до Россії.

Франція. Министеръ Булланже ставає теперъ предметомъ розныхъ нашестій и пасквиловъ зъ оторони прасы монархистичної. По улицяхъ прода-ють навѣть брошюры съ біографією — якъ кажуть — "ославленого" міністра. Нашестія тѣ стали такъ вже докучливій, що власти потягнули навѣть до отвѣчальности автора біографії, въ котрой Булланже есть представленый якъ думна карикатура Наполеона I, що отреміть до самодержавы и де-опотизму. Зъ другои оторони знову а именно зъ оторони умѣркованыхъ республикановъ пороблено кроки, щоби кабинетъ змусивъ Булланжера до уступленія. — Выступленіе папы въ Хинаху не-покоїть Францію въ високомъ степеніи и прави-тельство вислало до римского посла Багена, що-бы въ тѣй справѣ старався съ самимъ папою по-говорити и ему предоставити, якъ некоротнимъ єсть сей крокъ апостольскаго престола. Папа забувъ першій разъ Багена дуже дипломатично тѣмъ, що оказалъ лишь, що курія римска ще не розбирала навѣть жаданія Хіана и що цѣла спра-ва ще дуже далека до залагодженя, але курія не може просто лише откінути такого предложения. Манувшого вѣдка бѣть Багенъ другій разъ на авдіенції у папы, але о результатахъ сїи авдіенції папи що нема звѣстки.

Болгарія. Органъ болгарокого міністра Каравелова "Тѣрновска Конституція" подає въ послѣднїхъ своїхъ числахъ цѣкаву вѣсти, который въ многихъ причинъ заслугує на велику ува-гу, тѣмъ бѣльше, що они потвѣрджаютъ и зъ другихъ оторонъ. Газета сїя каже: "Въ посеред-нїй дорожѣ пороблено въ Бѣлградѣ певнія кроки, щоби межи Сербію зъ Болгарією завести знову нормальний вѣзини. Зъ котрои бы стороны не зроблено першій крокъ — то єсть фактъ, що здоровий змисъ и правдиве арозуміннѣ правди-вихъ спѣльніхъ интересовъ звокуютъ въ Сер-бії и Болгарії чимъ разъ бѣльшу пѣдставу." — Шо тає сторона, которая взялася мирити оба народы сѹбдній, зробила вже въ Бѣлградѣ и Софії и о сколько її тое дѣло вже удалося або и нѣ, доси ще незвѣстно. — Другою важною рѣчкою, яку пѣдносить "Тѣрновска Конституція", єуть вѣзини Болгарії до Россії, а органъ Ка-равелова такъ о нихъ каже: "Пѣдъ словами "бол-гароке правительство" розумѣєсѧ въ Россії ка-бинетъ, кінсь и народне соборіе. Коли-бы отже и Каравелову уступивъ, то вѣзини до Россії не могли-бы поправитися. Тѣмъ часомъ россійска ветернімѣдь звергася головно противъ ки. Але-коандра." — Шо до самого положенія и въ спра-вѣ органичнаго статута доносять "Pol. Corresp." що сїдуете: "Приѣздъ Маджіда-наши и Абро-ефенідіої викликали въ Болгарію по обохъ сто-ронахъ Балкан велике занепокоєннѣ, а вѣдъ пар-тиї протестують противъ того, що теперѣшина форма унії була въ чѣмъ небудь нарушена. О сколько дотеперь інструкції турецкихъ делега-тівъ отали звѣстнї, то они не могутъ викликати въ болгарокомъ народѣ доброй надѣї. Портатамъ вимѣрюють завести даний статутъ органичнаго поступила такъ далеко, що болгарске правительство не то що не може згодитися на турецкій жаданії, але навѣть не може до нихъ зближитися. Заведеніе давніго порядку въ Вѣднѣйшої Румелії ста-лосьбы безусловною причиною нової вѣрохоб-нї, которую могла-бы побороти лише турецка ар-мія або усмиряти інтервенція якої другої дер-

жавы. Болгарске правительство найшлось бы от-же въ такомъ положенію, що мусѣло-бы выби-рати або давнѣю сїстему въ Вѣднѣйшої Румелії або заграничну окупацію. На теперъ не можна напе-редъ сказати до якого поступованія змусить об-ставини болгарске правительство.

НОВИНКИ.

— До палати пандъ має бути въ осені именованій одинъ Русинъ зъ свѣтской интелигенції. О выборѣ особы ще не рѣшено. (Імовѣрна вѣстъ подано зъ Вѣднїя черновецькї "Gaz. Polsk.-ї"). — Прѣосв. митр. Сильвестръ выѣхавъ вчера до Унева, а попереве до Львова вже по празнику У-щенія Пресв. Богородицї.

— Прѣосв. еп. Юліанъ удававъ д. 18 с. м. въ оупроводѣ духовенстви до станиловівського ста-ростини, зложивъ іменемъ власнимъ и дієцезії желанію по причинѣ уродинъ С. В. цѣсара съ за-вѣреннемъ о вѣрності та привезаню, и просить заліченіе ѿ переслати Его Велечеству.

(+) Петро Нѣщимський, звѣтній вѣжливъ вчера до Невицького вѣрохобнаго агентомъ, и тому на телеграфній проказъ въ Сигнату приарештували їхъ жандарми въ Йоз-юю; при нихъ набивали карабини отримали патро-нами и тримали їхъ въ арештѣ 17 годинъ безъ її. Ажъ ѹї убімнулося о нихъ станиловівськіхъ.

— Езутинка мисія розпочалася въ Надѣбрїй

въ лат. костелѣ и буде тривати до 28 л. м. До участія въ тѣй мисії запрошено и руске духовен-ство, а еп. Ординарія въ Станиславовѣ, до котрого удавалися єзуїти, поручивъ єму взяти уча-сть въ мисії о отбѣлько, о сколько ему позволять часъ п обоставини...

— Янъ Добровольскій, властитель каварії при ул. краковськїй въ Львовѣ, померъ д. 19 л. м.

— Туристамъ въ горы не ведеся сего року. Не давно померъ трагично смертю въ Альпахъ Палявачині разомъ съ своимъ трою товарищами,

въ тиждень потому ушли въ пропасть двѣ дами, которые лише зъдалека хотѣли оглянути мѣсто

катастрофи, де погибъ Палявачині; минувшого тиждня погибъ въ тирольськихъ Альпахъ профес-соръ черновецкого университету Миготт разомъ съ однимъ товарищемъ, а д. 18 л. м. забився, упавши въ Карпатахъ въ горы Червоний Верхъ коло Закопаного, сынъ львівського протомедика дра Бѣльдзецкого, 16-лѣтній молодецъ, студентъ VI гімн. кілесъ.

— Шайльский рѣкъ въ першої концесіонованої торговельнїй школѣ для небѣсть, розбіюю дія 1 л. вересня с. р. Записуватися можна лично або листовно, почавши єсть дні пінайшого у п. А-долфа Строніка, начальника мѣсокъ палати об-рахункової (въ ратуші, на долянѣ), котрый на жаданіе дастуть курсу и условія приїти.

— Горича вечера для вояжівъ. Министеръ вѣйни має зажадати сего року підвищення воєнного бюджету до 2,160,000 зп. За тѣ гроши має бути заведена горича вечера за 2 кр., отже 7 зп. 20 кр. рѣчно на одного вояка, а дальше має бути установленихъ 35 новихъ посадъ полковни-ківъ, а 93 підполковниковъ, замѣтъ 128 тепе-рѣній посадъ майоровъ.

— "Ізраїльско-польска школа народна." Таку назву

має Ѵїдівска школа въ Станиславовѣ, заложена

товариствомъ Allianc Israélite. Истине она вже

бѣльше якъ мѣсяць, має дуже членінну фрекен-цію и умѣщена въ краюмѣ будинку.

— Съ жалобою до цѣсара пошовъ — якъ доно-сять "Kurj. Lw." — селянинъ зъ Тернопольско-го, Гринь Дѣдо. Его переодѣдували оуды и лѣ-карѣ за то, що онъ замавовъ лѣченемъ полома-ніхъ костей. Онъ отже выбрався пѣхотою до Вѣднїя и его знайдено оячого на оходахъ въ цѣ-сарокомъ замку.

— Градъ въ сїміцькахъ Болѣщови упавъ д. 12 л. м. при тучѣ такій сильнѣй, що до крыхти витовъ вою ярну. Въ Медуї лежавъ єще на другій день, а въ одній мѣсці третього щеднія знайдено

кригу ледову на

Куръ збожжя зъ дні 21 л. серпня 1886.

За 100 кг. звото за ящики	Джобъ бртъ до зр.	Герцогъ бртъ до зр.	Польшч бртъ до зр.	Чорнацкъ бртъ до зр.	Брестъ бртъ до зр.	
Пшениць	7.75	8.25	7.50	8.	7.75	8.
Жито	5.65	6.15	5.50	6.	5.25	5.77
Лаваш	5.60	7.	5.50	6.	5.25	5.70
Овесъ	5.10	5.85	5.	5.25	5.80	5.70
Горохъ	6.	10.	6.	5.	6.	5.25
Кукуруза	—	—	8.55	—	8.50	8.70
Фасоль	—	—	—	—	—	—
Васка	—	—	—	—	—	—
Линза	—	—	—	—	—	—
Грецка	—	—	—	—	—	—
Кукурудза	—	—	—	—	4.80	5.50
Рисъ	9.	9.20	9.	8.95	—	9.
Комюнина чорвона	35.	48.	—	—	—	—
" шведска	45.	55.	40.	55.	38.	50.
Тютюнъ	—	—	—	—	40.	50.
Хмельъ	60.	75.	—	—	40.	55.
Оновата за 10.000 літр., проз. 24.50 — зр.	—	—	—	—	—	—

НА СТАНИЦІО

сь вистомъ що буть виступи при-
німши учениківъ обідъ дуже
приступнимъ умовами въ від-
чиночка при ул. Краївській ч. 5.

[1723 1—3]

Зошиты рисунковий
прочитаній съ ручками напи-
сані по цінѣ: 100 штуку 1 зр.
70 кр. поручач:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславові

При бѣльшій закупнї о-
пускається отповідний робітъ.

1724 (1—?)

! Важне для ловцівъ!
ГОЛОВНИЙ МАГАЗИНЪ ЗБРОВЪ И ПРИБОРЪВЪ ЛОВЕЦІХЪ
АЛЬФРЕДА ДЗІКОВСКОГО

УЛЬВОВЪ

ТЕРНОПОЛИ

поручач по значно зниженихъ цінахъ

1886/7

НА СЕЗОНЪ

1886/7

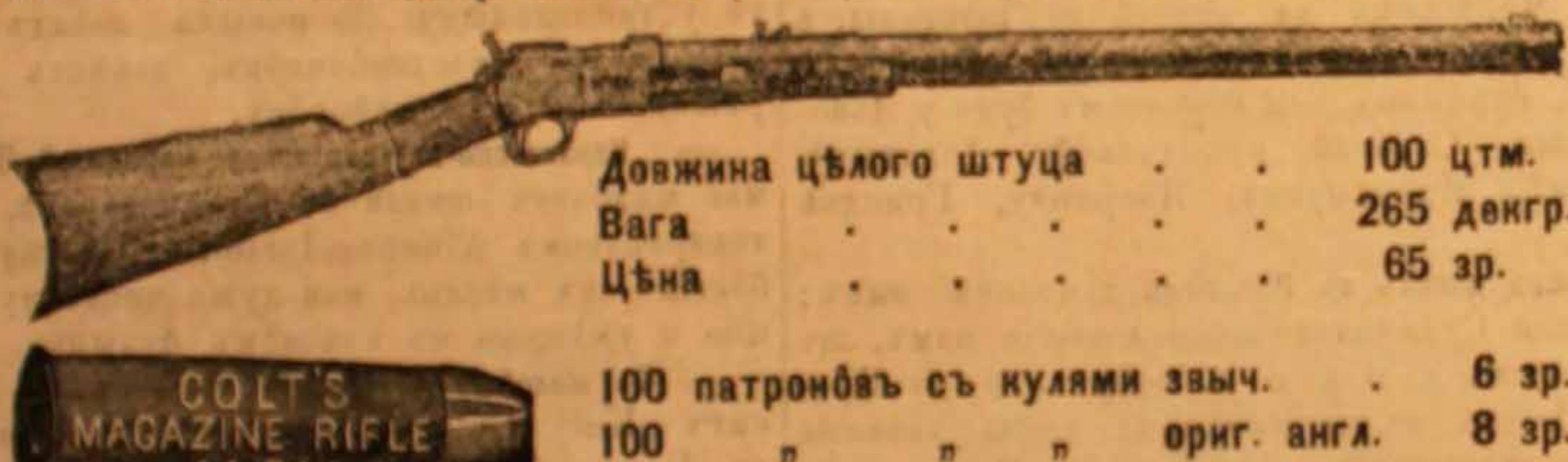
Некібій, випробов. луски набоївъ	Левоша, калібр. 16	100 штукъ 1 —
"	"	14 " 125
"	"	12 " 145
"	"	10 " 135
Некібій, випробов. луски набоївъ	Лінкастеръ, калібр. 16	100 штукъ 135
"	"	14 " 150
"	"	12 " 160
Выкладочный складъ на Галичину патроновъ	Патронъ патроновъ	100 шт. калібр. 16 3 зр., калібр. 12 3 зо.
громовихъ, патентъ ульвін. конструкція до руч- ній лінкастеровихъ. (Соціетація Blitz - Банди- топен) 100 шт. калібр. 16 3 зр., калібр. 12 3 зо.	Патронъ патроновъ	100 шт. калібр. 16 3 зр., калібр. 12 3 зо.
Патронъ головний дріззного	Ручниць до набивання въ заду:	Патронъ головний дріззного
Ташера	Подвійна Лінкастеръ бртъ	Лінкастеръ бртъ
Десант. и Лінкаст. Ельзас.	" Лінкастеръ бртъ	" Лінкастеръ бртъ
Киоха.	Поясники капелай бртъ	" капелай бртъ
Москій насінній зъ одного куща	Револьверы сист. Лінкастеръ бртъ	" капелай бртъ
Лінкастеръ и Лінкастеръ	Штучки до мети Фльберта бртъ	" капелай бртъ
100 штукъ калібр. 16 5 —	Штуць	3.75
100 " " 14 520	250 патроновъ 6 мм. съ кулями	5.50
100 " " 12 540	100 " 9 "	1.25
200 шт. набой прибівокъ 35 кр.	Торбы ловецькій бртъ	1.50
Куль 5-ти хвиль 10 штукъ 60 "	Сіти бртъ 1 —	2. —
Куль заміховихъ, 1 шиурокъ 10 "	Пасы на патрони	—.40

Порохъ ловецький	Шрібтъ вільфакон грубості
найдільшого рода:	1 кильо 30 кр.
або кильо по 71, 94 кр. и вище	При отбіранні 10 кильо въ одного члена 28 кр.
або кильо до розсаджування 40 кр.	Ручниць до набивання въ заду:
"	Подвійна Лінкастеръ бртъ
"	" Лінкастеръ бртъ
"	Поясники капелай бртъ
"	Револьверы сист. Лінкастеръ бртъ
"	Лінкастеръ бртъ
"	Патронъ до револьвера вільфаконого калібра.
"	Пистолѣтъ до мети Фльберта бртъ
"	Штуць
"	250 патроновъ 6 мм. съ кулями
"	100 " 9 "
"	Торбы ловецькій бртъ
"	Сіти бртъ 1 —
"	Пасы на патрони
"	Камашъ до болота

! НОВОСТЬ!

Оригинальный англійский карабинъ репертъєры

12-стрѣльный съ подвійною центр. калібр. 44 (12мм.) систему и виробу КОЛТЪ въ Лондонѣ.

Довжина цѣлого штуца	100 цтм.
Вага	265 декгр.
Ціна	65 зр.
100 патроновъ съ кулями звич.	6 зр.
100 " " " " "	ориг. англ. 8 зр.

1711 3—12

Батько зброя ловецка, котру фахові люди привели найменше въ свій родѣ такъ підъ поглядомъ предіза вистрѣлу якъ і дуже старанного вибічченя. Карабинъ таї перевишаєть всій дотеперійшій системи магазинової зброї поєднанію конструкцію і трохиальнимъ механізмомъ.

Цінникъ ілюстрований на жаданье розсылаю франко.

«Народна Торговля» у Львовѣ

удержує на складѣ и поручач:

Свѣжій води мінеральний.

Вода Більська класна Зауорт-Бруненъ філіялъ по 26 кр.
Хебека (Егерська) Францъ, Зальцъ и
Віденъ

Емою жерело Кренхенъ и Клостръ

Готгібельтеръ короловське Отто жерело

Галіхенбергъ та жерело Константина

Седова «Галлеръ»

Іванівська

Карльбадська Міль, Шльоцъ и Штрудель

Крайбадська «Херль» жерело Саксафть

Клоенінгська, жерело Ракочи

Кримінська

Маріембадська «Крайль» и Фердинандо-
брнзъ

Горка Гуніді жерело Яношъ

Ошорпъ Араджъ

жерело Францъ-Іосифъ Вікторія

Сальтерська кам'янка

Шальблакська «Стральбронъ»

Шальблакська Іозефінська, Магдаленська и
Стефанъ

Вічес Челест, гравегръ

Вільдувська жерело Георгъ-Вікторія

Желєзобадъ «Залізбронъ»

При висыциѣ найменше 25 фляшокъ чи-
слится опакованье по 2 кр. отъ фляшки вразъ
съ скринкою; при меншой висыциѣ опакованье
дорожче.

1649 14 0 Зарядъ Народної Торговлї.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручач 1503 187—?

Зелье Зебургера яко певне средство на
катаръ, кашель и хрипку. Ціна одиної пачки
20 кр. За опакованье и посыпку поштою чистито
10 кр.

НА СТАНИЦІО

сь вистомъ що буть виступи при-
німши учениківъ обідъ дуже
приступнимъ умовами въ від-
чиночка при ул. Краївській ч. 5.

[1723 1—3]

Медовники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики А. Чиньского въ Ярославли,

нагородженій 19 медалемъ за виставкахъ красомъ въ московській

імперії за виставки въ московській